

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10Csp/122/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817211370
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3817211370.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci žalobkyne Mgr. D. N., nar. XX.X.XXXX, bytom T., L. XXX/XX, zast. Občianskym združením OPOS so sídlom v Trenčianskej Teplej, A. Hlinku 1084/24A proti žalovanému IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o. so sídlom v Bratislave, Mostová 2, IČO: 36 745 804, zast. URBÁNI & Partners s.r.o. so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.238,69 eur a zaplatenie finančného zadostučinenia v sume 300,- eur, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov konania vo výške 100%, ktoré je p o v i n n á nahradiť mu žalobkyňa s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, ktorý jej bol poskytnutý na základe leasingovej zmluvy zo dňa 29.11.2011 uzatvorenej so žalovaným, vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1.238,69 eur a zaplatenia finančného zadostučinenia v sume 300,- eur. Dôvody pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti leasingovej zmluvy zo dňa 29.11.2011, ktorá bola uzavretá medzi stranami sporu videla v tom, že v leasingovej zmluve bola nesprávne uvedená výška RPMN z dôvodu, že medzi náklady spotrebiteľa nebolo zahrnuté povinné zmluvné poistenie a havarijné poistenie, ktoré bola žalobkyňa povinná uzavrieť a platiť a bez ktorého by nebola leasingová zmluva uzavretá. Poukázala na obsah rozhodnutia SOI so sídlom v Bratislave zo dňa 17.1.2012, v ktorom žalovanej strane bola uložená pokuta v sume 500,- eur pre porušenie povinnosti postupovať pri výpočte RPMN podľa § 19 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Bolo zistené, že v rozhodnutí citovaných zmluvách uzavretých žalovanou stranou bola nesprávne uvedená hodnota RPMN, pretože do celkových nákladov spotrebiteľa nebolo zahrnuté havarijné poistenie. Ďalší dôvod pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru videla v tom, že v obsahu leasingovej zmluvy nebol uvedený konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru. V zmluve bol uvedený len počet mesačných splátok v rozsahu 72 mesiacov. Hodnotu bezdôvodného obohatenia v sume 1.238,69 eur vyčíslila ako rozdiel medzi sumou 12.388,69 eur, ktorú žalovanému celkovo zaplatila a ktorá bola tvorená súčtom úhrady v sume 3.591,70 eur, ktorú zaplatila dňa 5.10.2011 predajcovi motorového vozidla a ktorá bola tvorená akontáciou v sume 3.345,- eur, spracovateľským poplatkom v sume 111,50 eur a prvou splátkou, ktorú zaplatila z vlastných finančných prostriedkov v sume 135,20 eur, poplatkov v sume 144,19 eur a zaplatených úverových splátok v sume 8.652,80 eur mínus kúpna cena motorového vozidla v sume 11.150,- eur. Opodstatnenosť nároku na finančné zadostučinenie v sume 300,- eur podľa § 3 ods. 5

Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ponechala na rozhodnutie súdu. Iných nárokov sa voči žalovanému nedomáhala. V prípade úspechu uplatnila voči žalovanému nárok na náhradu trov konania.

2. Žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť. Nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že leasingová zmluva neobsahovala termín konečnej splatnosti úveru. Poukázal na to, že zmluva v článku 1. a v článku 2., v bode D. Formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere k zmluve číslo LZC/11/20179 zo dňa 29.11.2011 obsahovala údaj o dobe trvania zmluvy v rozsahu 72 mesiacov a v splátkovom kalendári k zmluve bol údaj o splatnosti poslednej splátky stanovený na deň 25.10.2017. Následne v článku 2. písm. g) VZP bolo uvedené, že leasingový vzťah trvá po dobu stanovenú v leasingovej zmluve a skončí po uplynutí v zmluve dohodnutej doby leasingu v deň, ktorý predchádza dňu, v ktorý nájomca podpísal preberací protokol. Uviedol, že leasingová zmluva v spojení so splátkovým kalendárom obsahovala časovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, ktorá bola žalovaným určená na základe vstupných údajov - dátumu poskytnutia leasingu, splatnosti prvej splátky, frekvencie, výšky a počtu splátok. K dojednaniu spracovateľského poplatku medzi stranami sporu žalovaný uviedol, že spracovateľský poplatok, jeho výška a spôsob jeho výpočtu bol uvedený v článku 1 zmluvy a následne aj v článku 4. písm. j) Všeobecných zmluvných podmienok žalovaného pre finančný leasing hnutelných vecí zo dňa 29.11.2011. Žalobkyňa teda mala vedomosť o samotnom spracovateľskom poplatku, ako aj o jeho účele, výške a spôsobe jeho výpočtu, pričom na základe dohody medzi ňou a žalovaným tvoril súčasť prvej zvýšenej splátky, s čím žalobkyňa podpisom zmluvy a VZP slobodne a zrozumiteľne prejavila svoj súhlas. V dôsledku toho žalovaný spracovateľský poplatok považoval za zmluvné dojednanie v rámci zmluvnej voľnosti, ktoré neodporuje zákonu ani dobrým mravom. K námietkam žalobkyne týkajúcich sa splátkového kalendára žalovaný poukázal na to, že z článku 2 leasingovej zmluvy vyplýva, že splátkový kalendár je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy ako jej príloha č. 2 a predstavuje faktúru podľa platného zákona o DPH. Domnieval sa, že žalobkyňa si svojvoľne zamieňala význam pojmu „neoddeliteľná súčasť zmluvy“ s faktickou súčasťou zmluvy v podobe fyzického spojenia listín. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa v danom prípade rozumela listina obsahujúca informácie alebo prejavy vôle, na ktoré zmluva odkazovala, t.j. ktoré boli so zmluvou späté po stránke právnej, nie fyzicky a žalobkyňa bola so všetkými predmetnými dokumentmi, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy, riadne oboznámená, čo potvrdila aj svojím vlastnoručným podpisom na zmluve. K nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia uviedol, že nepreukázala existenciu zákonných predpokladov zakladajúcich nárok na jeho vydanie, pretože všetky plnenia, ktoré žalovaný od žalobkyne prijal, boli prijaté v súvislosti s poskytnutím finančného leasingu podľa zmluvy. Zároveň z dôvodu opatrnosti vzniesol voči tomuto nároku žalobkyne námietku premičania. K nároku na finančné zadosťučinenie v sume 300,- eur uviedol, že zákonodarca nekoncepivoval uvedený nárok tak, že automaticky vyplýva zo Zákona o ochrane spotrebiteľa bez toho, aby spotrebiteľ preukázal základné predpoklady úspešného uplatnenia tohto nároku. Žalobkyňa odôvodnila svoj nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 300,-eur z dôvodu, že jej vznikli náklady spojené prihlasovaním a prehlasovaním predmetu leasingu na príslušnom dopravnom inšpektoráte, ako aj s inými nákladmi, ktoré musela vynaložiť na predmet leasingu. S poukazom na účel finančného zadosťučinenia, bol toho názoru, že v prípade žalobkyne je neopodstatnený. Poukázal na to, že z leasingovej zmluvy a VZP bola práve žalobkyňa ako užívateľka predmetu leasingu povinná znášať vyššie uvedené náklady podľa článku 3. písm. f) VZP. Bol toho názoru, že finančné zadosťučinenie možno priznať až na základe právoplatného rozhodnutia súdu o tom, že zo strany žalovaného došlo k protiprávnemu konaniu spočívajúcemu k porušeniu práv žalobkyne ako spotrebiteľky alebo povinnosti podľa osobitných právnych predpisov. Vzhľadom k tomu, že súd o nárokoch žalobkyne zatiaľ právoplatne nerozhodol, nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia nie je možné v tomto spore uplatniť a preto je potrebné naň prihladať ako na predčasne uplatnený.

3. K tvrdeniam žalobkyne o úročení prvej splátky, jej započítaní do výšky leasingu (úveru) a k započítaniu sumy predstavujúcej spracovateľský poplatok do výšky leasingu (úveru) žalovaný uviedol, že výška poskytnutého úveru predstavuje rozdiel medzi obstarávacou cenou predmetu leasingu a 1. zvýšenou splátkou (tzv. akontáciou), ktorá bola súčasťou platby vopred (článok 1. zmluvy). Po dosadení konkrétnych hodnôt - od sumy 11.150,- eur žalovaný odpočítal sumu 3.345,- eur a získal sumu 7.805,- EUR, ktorá predstavovala výšku úveru podľa zmluvy. Platba vopred okrem 1. zvýšenej úverovej splátky obsahovala aj ďalšie zložky, a to spracovateľský poplatok v sume 111,50 eur (spracovateľský poplatok nevstupoval do výšky poskytnutého úveru, nebol splátkou úveru a preto o túto sumu ani nemohol byť úver ponížený) a 1. riadnu splátku v sume 135,20 eur (z toho istina 133,53 eur, úrok 1,67 eur bez DPH), pričom o túto splátku bol úver ponížený a následne žalobkyňa platila až druhú úverovú splátku, čo vyplýva aj zo

splátkového kalendára. Všetky uvedené informácie boli uvedené v zmluve resp. v splátkovom kalendári. Celkový súčet všetkých položiek tvoriacich platbu vopred predstavoval sumu 3.591,67 EUR a uvedenú sumu žalobkyňa na základe splnomocnenia žalovaného ako kupujúceho zaplatila ako časť kúpnej ceny priamo dodávateľovi predmetu leasingu - spoločnosti BMC, spol. s r.o. Zvyšnú časť v sume 7.558,30 eur zaplatil žalovaný ako kupujúci na základe faktúry vystavenej dodávateľom.

4. K tvrdeniu žalobkyne, že výška RPMN bola uvedená nesprávne vzhľadom na skutočnosť, že uzavretie leasingovej zmluvy bolo podmienené uzatvorením poistenia predmetu leasingu s vinkuláciou v prospech žalovaného, žalovaný považoval výpočet RPMN za správny, o čom do spisu založil detailnú špecifikáciu jej výpočtu. V danom prípade zahrnutie poistenia do RPMN nebolo možné, nakoľko poisťnú zmluvu uzatvárala priamo žalobkyňa s príslušnou poisťovňou a v prospech žalovaného bola zriadená len vinkulácia prípadného poisťného plnenia. Žalovaný preto nemohol mať vedomosť o tom, za akých podmienok si žalobkyňa dohodla poistenie, najmä výšku poisťného a preto ho z objektívnych dôvodov nemohol zahrnúť do RPMN. Poistné nemohlo byť zahrnuté do výpočtu RPMN aj z dôvodu, že nebolo súčasťou úverovej splátky ako aj z dôvodu, že žalovaný nevystupoval ako sprostredkovateľ poistenia, tak ako to bolo v prípade uvedenom v rozhodnutí SOI, ktoré bolo žalobkyňou predložené, ako aj z dôvodu, že poistné zmluvy boli uzavreté v rovnaký deň ako leasingová zmluva. Poukázal na to, že žalobkyňa nemožno považovať za priemerného spotrebiteľa, nakoľko v čase uzavretia leasingovej zmluvy vykonávala podnikateľskú činnosť. Voči žalobkyňi uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

5. Súd o žalobe žalobkyne rozhodol rozsudkom č.k. 10Csp/122/2017-236 zo dňa 6.12.2018 tak, že ju zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Proti rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 4Co/94/2019-289 zo dňa 28.11.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predbežné právne posúdenie veci má iba predbežný charakter, musí však vychádzať zo znalosti veci a musí byť argumentačne udržateľné. Vo všeobecnosti platí, že v záujme spravodlivosti a zákonnosti sa súd počas konania môže v nevyhnutnej miere odkloniť od svojich predbežných záverov vo vzťahu k skutkovej stránke veci, je ale zároveň povinný umožniť stranám adekvátne reagovať na vzniknutú procesnú situáciu a vytvoriť im priestor na uplatnenie primeraných prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, vo vzťahu k ochrane ich subjektívnych práv a oprávnených záujmov. Ak má prezentovaný odklon v konečnom dôsledku vplyv na meritórne rozhodnutie, je súd v záujme preskúmateľnosti vlastného procesného postupu povinný vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s dôvodmi a následkami tohto postupu. Predbežné právne posúdenie veci je zásadný inštitút, ktorého účelom je zefektívnenie a zjednodušenie sporového konania, vrátane prevencie tzv. prekvapivých rozhodnutí. V danej veci súd prvej inštancie v zmysle horeuvedených zásad nepostupoval. Zo zvukovej nahrávky z pojednávania dňa 08.11.2017 vyplýva, že súd prvej inštancie pri predbežnom právnom posúdení bol toho názoru, že zmluva, ktorá je predmetom sporu neobsahuje podstatné náležitosti spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho sudkyňa uviedla „že asi bude musieť konštatovať“, že úver je bez úrokov a poplatkov“, nie je zrozumiteľne určená konečná splatnosť, nesprávne je vypočítaná RPMN. Následne súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok a žalobu žalobkyne zamietol, keď v podstate mal za to, že sporná spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva, že by súd prvej inštancie sa vysporiadal s odklonom od predbežného právneho posúdenia veci na pojednávaní dňa 08.11.2018.

6. Súd s poukazom na dôvody uvádzané odvolacím súdom, ktoré viedli k zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie a opätovne o žalobe rozhodol.

7. Žalovaná strana sa na pojednávanie neustanovila, neprítomnosť na ňom ospravedlnila a z dôležitého dôvodu ho odročit' nežiadala, preto súd v súlade s ust. § 180 CSP vo veci konal a rozhodol v jej neprítomnosti.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením cenovej ponuky na motorové vozidlo SUZUKI z čl. 5 spisu, e-mailovej komunikácie medzi žalobkyňou a predávajúcim z čl. 6 až 9 spisu, kúpnej zmluvy zo dňa 4.10.2011, listinných dôkazov založených žalobkyňou do spisu na čl. 13 až 24 označených ako dôkazy č. 5 až 12, leasingovej zmluvy č. LZC/11/20179 zo dňa 29.11.2011, Všeobecných zmluvných podmienok žalovaného pre finančný leasing hnutel'nych vecí z čl. 27 až 32 spisu zo dňa 29.11.2011,

formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.11.2011, listinných dôkazov č. 16 až 19 založených žalobkyňou do spisu na čl. 36 až 40, odovzdávacieho protokolu týkajúceho sa prevzatia motorového vozidla žalobkyňou zo dňa 29.11.2011, listinných dôkazov č. 20 až 25 založených žalobkyňou do spisu na čl. 42 až 50, predbežného splátkového kalendára z čl. 51 spisu zo dňa 29.11.2011, splátkového kalendára a platby a pohľadávky pre leasingovú zmluvu z čl. 52 až 56 spisu, listinných dôkazov č. 27 až 33 založených v spise na čl. 57 až 81, písomného vyjadrenia žalovaného vo veci zo dňa 22.11.2017 a listinných dôkazov z čl. 98 až 107 spisu, písomného vyjadrenia žalobkyne vo veci zo dňa 13.12.2017, písomného vyjadrenia žalovaného vo veci zo dňa 11.1.2018, písomného vyjadrenia žalobkyne vo veci zo dňa 2.5.2018, rozhodnutia SOI zo dňa 17.1.2012, listinných dôkazov založených žalobkyňou do spisu na čl. 165 až 167, stanoviska MF SR zo dňa 25.6.2010, písomného vyjadrenia žalobkyne vo veci zo dňa 17.10.2018, návrhov na uzavretie poisťnej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla z čl. 177 až 186 spisu, poisťky č. XXXXXXXXXXXX o havarijnom poistení motorového vozidla z čl. 187 spisu, vinkulácie poisťného plnenia zo dňa 15.12.2011, žiadosti o vinkuláciu zo dňa 29.11.2011, návrhov na uzavretie zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa 29.11.2011 z čl. 191 až 195 spisu, poisťky o PZP z čl. 196 spisu, listinných dôkazov založených žalobkyňou do spisu na čl. 201 až 237, e-mailu založeného žalobkyňou do spisu zo dňa 4.10.2011, výpočtu RPMN interaktívnou kalkulačkou z portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR, ostatných listinných dôkazov v spise založených a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Dňa 4.10.2011 spoločnosť BMC, spol. s r.o. so sídlom v Nitre ako predávajúci a žalobkyňa ako kupujúca uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj osobného motorového vozidla Suzuki Swift 1,2 GS červenej metalízy za kúpnu cenu 11.150,- eur, ktorá bola financovaná prostredníctvom leasingu. Splatnosť prvej časti kúpnej ceny vo forme akontácie v sume 3.591,70 eur bola medzi zmluvnými stranami dojednaná do 10.10.2011, ktorú žalobkyňa zaplatila dňa 5.10.2011, čo vyplýva z výpisu z internetbankingu založeného v spise na čl. 13. Dňa 29.11.2011 strany sporu uzavreli leasingovú zmluvu č. LZC/11/20179, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver v sume 7.805,- eur, ktorý sa zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach po 135,20 eur. Zmluvný úrok predstavoval 7,80% ročne, RPMN 8,77% a priemerná hodnota RPMN 11,62%. Z obsahu úverovej zmluvy vyplýva, že poistenie medzi stranami nebolo dohodnuté, bola dohodnutá len vinkulácia poisťného plnenia z havarijného poistenia. V zmluve bolo ďalej uvedené, že platba vopred zahŕňala zvýšenú splátku, prvú riadnu splátku a spracovateľský poplatok v celkovej sume 3.591,70 eur, ktorú bola žalobkyňa povinná zaplatiť dodávateľovi predmetu leasingu na jeho bankový účet, ktorý bol v leasingovej zmluve riadne špecifikovaný. V článku 4, v bode 7. leasingovej zmluvy bolo uvedené, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov, resp. poplatkov sú uvedené v Splátkovom kalendári k leasingovej zmluve, ktorý je prílohou zmluvy a jej neoddeliteľnou súčasťou. V predbežnom splátkovom kalendári k leasingovej zmluve zo dňa 29.11.2011 založenom žalobkyňou do spisu na čl. 51 je špecifikovaný spôsob splácania úveru - výška pravidelnej mesačnej splátky, dátumu jej splatnosti, periodicity splátok, dátum splatnosti prvej splátky a dátum konečnej splatnosti úveru.

10. Z Formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere k leasingovej zmluve zo dňa 29.11.2011, ktorý strany podpísali a ktorý je založený v spise na čl. 33 vyplýva, že medzi podmienky upravujúce čerpanie peňažných prostriedkov, t.j. akým spôsobom a kedy dostane spotrebiteľ peniaze, bolo zaradené poistenie predmetu leasingu (havarijné poistenie a povinné zmluvné poistenie škody spôsobenej prevádzkou motorových vozidla).

11. Zo žalobkyňou predložených poisťných zmlúv súd zistil, že dňa 29.11.2011 žalobkyňa ako poisťník so spoločnosťou UNIQA poisťovňa, a.s. uzavrela zmluvu o havarijnom poistení motorového vozidla Suzuki Swift EVČ: PD XXX ED so začiatkom poistenia od 29.11.2011 na dobu neurčitú. Ročné poisťné predstavovalo sumu 211,85 eur. Vinkulácia poisťného plnenia bola dojednaná v prospech žalovaného, ktorý v poisťnej zmluve vystupoval ako poisťený. V totožný deň žalobkyňa ako poisťník so spoločnosťou UNIQA poisťovňa, a.s. uzavrela zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Suzuki Swift EVČ: PD 387 ED so začiatkom poistenia od 29.11.2011 na dobu neurčitú. Ročné poisťné predstavovalo sumu 81,24 eur.

12. Žalobkyňa do spisu na čl. 162 založila rozhodnutie SOI, Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave zo dňa 17.1.2012, ktorým bola žalovanému uložená pokuta v sume 500,- eur pre porušenie povinnosti veriteľa postupovať pri výpočte RPMN podľa § 19 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov z dôvodu, že do výpočtu RPMN v posudzovaných leasingových zmluvách nezahrnul havarijné poistenie napriek tomu, že vystupoval ako splnomocnený zástupca poisťiteľa a inkasanta a k podpisu poistných zmlúv došlo v rovnakom čase ako k podpisu samotnej úverovej zmluvy, kedy veriteľ poznal výšku jednotlivých splátok dojednaného poistného, keďže ho sám sprostredkoval.

13. Žalovaný k zaradeniu poistného do celkových nákladov spotrebiteľa a do výpočtu RPMN poukázal na to, že poistné zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla a PZP uzatvárala priamo žalobkyňa s príslušnou poisťovňou a v prospech žalovaného bola zriadená len vinkulácia prípadného poistného plnenia z havarijného poistenia. Žalovaný preto nemohol mať vedomosť o tom, za akých podmienok si žalobkyňa dohodla poistenie, najmä výšku poistného a preto ho z objektívnych dôvodov nemohol zahrnúť do výpočtu RPMN. Poistné nemohlo byť zahrnuté do výpočtu RPMN aj z dôvodu, že nebolo súčasťou úverovej splátky ako aj z dôvodu, že žalovaný nevystupoval ako sprostredkovateľ poistenia. Na svoju obranu predložil vyjadrenie MF SR zo dňa 25.6.2010, z ktorého vyplýva, že pri jednotlivých typoch poistenia a ich zahrnutia do celkových nákladov spotrebiteľa a do výpočtu RPMN je nutné zisťovať, v ktorej fáze sa poskytujú. V prípade predzmluvnej fázy veriteľ síce vie, že na to, aby bol spotrebiteľovi poskytnutý úver, je nutné uzatvoriť určité poistenie (havarijné, poistenie schopnosti splácať úver, poistenie finančnej straty a pod), avšak konkrétne finančné podmienky poistnej zmluvy mu nemusia byť známe a teda nebudú zahrnuté do celkových nákladov a výpočtu RPMN. Uvedie sa len existencia povinnosti uzatvoriť konkrétne poistenie. V prípade poskytovania informácií v zmluve o spotrebiteľskom úvere ak veriteľovi už budú známe informácie o nákladoch na poistenie, tieto sa zahrnú do celkových nákladov a výpočtu RPMN. Vo vzťahu k PZP ministerstvo zaujal názor, že keďže povinnosť uzatvoriť PZP vyplýva zo zákona a nemusí sa chápať ako podmienka poskytnutia úveru, nemusia sa tieto náklady zahŕňať do celkových nákladov na poskytnutie úveru a do výpočtu RPMN.

14. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že dňa 10.10.2011 so spoločnosťou BMC, spol. s r.o. so sídlom v Nitre uzavrela kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj osobného motorového vozidla Suzuki SWIFT červenej metalízy za kúpnu cenu 11.150,- eur. Kúpnu cenu za predmetné vozidlo mala zaplatiť vo forme leasingu na základe leasingovej zmluvy č. LZC/11/20179 zo dňa 29.11.2011 uzavretej so žalovaným. Pred uzavretím leasingovej zmluvy dňa 5.10.2011 predávajúcemu v hotovosti z vlastných finančných prostriedkov zaplatila akontáciu v sume 3.345,- eur, spracovateľský poplatok v sume 111,50 eur a prvú úverovú splátku v sume 135,20 eur. Tvrdila, že v leasingovej zmluve zo dňa 29.11.2011 bola nesprávne uvedená výška úveru v sume 7.805,- eur, ktorá podľa jej názoru mala byť ponížená o prvú splátku v sume 135,20 eur zaplatenú z vlastných finančných prostriedkov ešte pred uzatvorením zmluvy, na základe čoho potom bol v zmluve nesprávne uvedený aj počet splátok, ktorý by mal byť správne uvedený v počte 71 a nie 72, pretože prvú splátku zaplatila dňa 5.10.2011 pred uzatvorením leasingovej zmluvy. Poukázala na to, že v RPMN neboli uvedené náklady, ktoré jej vznikli v súvislosti s platením povinného zmluvného poistenia a havarijného poistenia. Predložila poistku č. XXXXXXXXXXXX uzavretú s poisťovňou UNIQA, na základe ktorej platí havarijné poistenie motorového vozidla. Začiatok poistenia bol dojednaný od 29.11.2011 na dobu neurčitú. Ročné poistné predstavuje sumu 211,85 eur, ktoré spláca v štvrtročných splátkach. Povinné zmluvné poistenie bolo dojednané tiež v poisťovni UNIQA a predstavuje sumu 81,24 eur, ktorú platí ročne. V tejto súvislosti poukázala na bod C formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorom bolo uvedené, že medzi podmienky čerpania spotrebiteľského úveru patrí aj poistenie predmetu leasingu, t.j. havarijné poistenie a PZP. Výšku bezdôvodného obohatenia, ktoré žiadala od žalovaného vydať, vyčíslila sumou 1.238,69 eur. Do hodnoty bezdôvodného obohatenia zaradila aj poplatky v celkovej sume 144,19 eur, ktorých zaplatenie žalovaná strana potvrdila v prehľade platieb a pohľadávok, založeného v spise na čl. 104. Sumy 4,52 eur, 4,72 eur, 4,89 eur, 5,03 eur predstavovali úroky z omeškania, ktoré žalobkyňa zaplatila za oneskorené zaplatenie tej ktorej úverovej splátky a to na základe výziev žalovanej strany na úhradu úrokov omeškanej platby, sumu 120,- eur zaplatila spoločnosti, ktorú žalovaný poveril vymáhaním nezaplatených úverových splátok a uvedená spoločnosť voči nej uplatnila na zaplatenie sumy 120,- eur ako spracovateľský poplatok. Žalobkyňa doposiaľ predmetné vozidlo užíva ako nájomca. Nie je zapísaná ako vlastníčka motorového vozidla v evidencii ODI. Finančné zadostučinenie v sume 300,- eur považovala za primerané tomu, že znášala všetky náklady spojené s platením havarijného poistenia, PZP, prvého zápisu motorového vozidla do evidencie na ODI, absolvovaním technických kontrol, údržby vozidla po haváriách. Finančného zadostučinenia sa domáhala ako kompenzácie vyššie uvedených nákladov, ktoré v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla platila. Potvrdila, že súčasne s odovzdaním úverovej zmluvy zo dňa 29.11.2011 jej žalovaný odovzdal Všeobecné zmluvnú podmienky pre finančný

leasing huteľných vecí založený na čl. 27 spisu a Formulár pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere založený na čl. 33 spisu. Súčasťou odovzdaných listín nebol predbežný splátkový kalendár z čl. 51 spisu, ktorý jej bol doručený až v roku 2012 na základe jej žiadosti adresovanej žalovanému. Splátkový kalendár, ktorý založila na čl. 52 spisu jej doručil žalovaný až v roku 2017 v súvislosti so zmenou adresy svojho sídla. Prehľad platieb a pohľadávok, ktorý je založený v spise na čl. 53 spisu, jej bol doručovaný dňa 17.7.2017 v súvislosti so zmenou sídla žalovaného. Na splatenie úveru žalobcovi celkom poukázala 65 úverových splátok, vrátane prvej zvýšenej úverovej splátky.

15. Žalovaný nepoprel, že žalobkyňa na splatenie úveru poukázala 65 úverových splátok a aktuálne voči nej eviduje nezaplatené úverové splátky č. 66 až 72. K výpovedi žalobkyne uviedol, že z čl. 3 písm. f/ Všeobecných zmluvných podmienok žalovanej strany pre finančný leasing huteľných vecí, ktoré sú v súdnom spise založené na čl. 27 vyplýva, že prevádzkové náklady, náklady na údržbu a opravu motorového vozidla po celú dobu trvania leasingového vzťahu znáša žalobkyňa ako nájomca. Finančné zadost'učinenie podľa jeho názoru neslúži na úhradu týchto nákladov, ale má byť satisfakciou za protiprávne konanie žalovaného, ktoré žalobkyňa nepreukázala. Výška poskytnutého úveru bola riadne uvedená v úverovej zmluve sumou 7.805,- eur a do úveru boli započítané všetky platby uvádzané žalobkyňou. V tejto súvislosti poukázal na čl. 4 písm. g/ VZP a čl. 2 písm. b/ VZP, z ktorých vyplýva, že výška zvýšenej splátky je uvedená v leasingovej zmluve a uvádza sa v rozpise splátok s tým, že spolu so zvýšenou splátkou je splatná aj prvá riadna leasingová splátka, poistné a spracovateľský poplatok. Z čl. 2 písm. b/ VZP vyplýva, že ak leasingová zmluva stanoví povinnosť zaplatenia prvej zvýšenej splátky istiny, nadobudne zmluva účinnosť skôr, ak bude táto prvá zvýšená splátka istiny zaplatená podľa pokynov prenajímateľa, ktorý si vyhradzuje právo určiť, že platbu zaplatí nájomca na účet dodávateľa. Pokiaľ ide o platby úrokov z omeškania, žalovaný uviedol, tieto náklady nemôžu byť predmetom vydania bezdôvodného obohatenia, pretože na ich platenie žalovanému vznikol riadny nárok tým, že žalobkyňa riadne a včas neplatila úverové splátky. Z čl. 4 písm. o/ VZP vyplýva, že nájomca je povinný zaplatiť prenajímateľovi všetky náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním a uplatnením všetkých pohľadávok voči nájomcovi a to vrátane odmien a honorárov vyplatených tretím osobám oprávneným vykonávať úkony v súvislosti s vymáhaním pohľadávok. Na základe toho zaplatenie sumy 120,- eur žalovaný nepovažoval za bezdôvodné obohatenie.

16. Na právny vzťah zmluvných strán z leasingovej zmluvy č. LZC/11/20179 zo dňa 29.11.2011 sa vzťahujú príslušné ustanovenia Zákona č 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení, s poukazom na ust. § 52 Občianskeho zákonníka.

17. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§1 ods. 1).

18 Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§1 ods. 2).

19. Podľa § 2 písm. d/, g/, h/, i/, j/, l/ citovaného zákona v znení účinnom ku dňu uzavretia leasingovej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, j/ citovaného zákona v znení účinnom ku dňu uzavretia leasingovej zmluvy medzi stranami, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať:

- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ citovaného zákona v znení účinnom ku dňu uzavretia leasingovej zmluvy medzi stranami, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnenému záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná.

24. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 4.10.2011 spoločnosť BMC, spol. s r.o. so sídlom v Nitre ako predávajúci a žalobkyňa ako kupujúca uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj osobného motorového vozidla Suzuki Swift 1,2 GS červenej metalízy za kúpnu cenu 11.150,- eur, ktorá bola financovaná prostredníctvom leasingu. Splatnosť prvej časti kúpnej ceny vo forme akontácie v sume 3.591,70 eur bola medzi zmluvnými stranami dojednaná do 10.10.2011, ktorú žalobkyňa zaplatila dňa 5.10.2011, čo vyplýva z výpisu z jej internetbankingu. Dňa 29.11.2011 strany sporu uzavreli leasingovú zmluvu č. LZC/11/20179, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver v sume 7.805,- eur, ktorý sa zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach po 135,20 eur. Zmluvný úrok predstavoval 7,80% ročne, RPMN 8,77% a priemerná hodnota RPMN 11,62%. Z obsahu úverovej zmluvy vyplýva, že poistenie medzi stranami nebolo dohodnuté, bola dohodnutá len vinkulácia poistného plnenia z havarijného poistenia. V zmluve bolo ďalej uvedené, že platba vopred zahŕňa zvýšenú splátku, prvú riadnu splátku a spracovateľský poplatok v celkovej sume 3.591,70 eur, ktorú bola žalobkyňa povinná zaplatiť dodávateľovi predmetu leasingu na jeho bankový účet, ktorý bol v leasingovej zmluve riadne špecifikovaný. V článku 4., v bode 7. leasingovej zmluvy bolo uvedené, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov, resp. poplatkov sú uvedené v Splátkovom kalendári k leasingovej zmluve, ktorý je prílohou zmluvy a jej neoddeliteľnou súčasťou. V predbežnom splátkovom kalendári k leasingovej zmluve zo dňa 29.11.2011 bol špecifikovaný spôsob splácania úveru, t.j. výška pravidelnej mesačnej splátky, dátumu jej splatnosti, periodicity splátok, dátum splatnosti prvej splátky a dátum konečnej splatnosti úveru.

25. Z Formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere k leasingovej zmluve zo dňa 29.11.2011, ktorý strany podpísali vyplýva, že medzi podmienky upravujúce čerpanie peňažných prostriedkov, t.j. akým spôsobom a kedy dostane spotrebiteľ peniaze, bolo zaradené poistenie predmetu leasingu (havarijné poistenie a povinné zmluvné poistenie škody spôsobenej prevádzkou motorových vozidla).

26. Zo žalobkyňou predložených poistných zmlúv súd zistil, že dňa 29.11.2011 žalobkyňa ako poistník so spoločnosťou UNIQA poisťovňa, a.s. uzavrela zmluvu o havarijnom poistení motorového vozidla

Suzuki Swift EVČ: PD XXX ED so začiatkom poistenia od 29.11.2011 na dobu neurčitú. Ročné poistné predstavovalo sumu 211,85 eur. Vinkulácia poistného plnenia bola dojednaná v prospech žalovaného, ktorý v poistnej zmluve vystupoval ako poistený. V totožný deň žalobkyňa ako poistník so spoločnosťou UNIQA poisťovňa, a.s. uzavrela zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Suzuki Swift EVČ: PD XXX ED so začiatkom poistenia od 29.11.2011 na dobu neurčitú. Ročné poistné predstavovalo sumu 81,24 eur.

27. Z rozhodnutia SOI, Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave zo dňa 17.1.2012, ktorým bola žalovanému uložená pokuta v sume 500,- eur pre porušenie povinnosti veriteľa postupovať pri výpočte RPMN podľa § 19 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov vyplýva, že pokuta bola žalovanému uložená z dôvodu, že do výpočtu RPMN v posudzovaných leasingových zmluvách nezahrnul havarijné poistenie napriek tomu, že vystupoval ako splnomocnený zástupca poistiteľa a inkasanta a k podpisu poistných zmlúv došlo v rovnakom čase ako k podpisu samotnej úverovej zmluvy, kedy veriteľ poznal výšku jednotlivých splátok dojednaného poistného, keďže ho sám sprostredkoval.

28. Predmetná leasingová zmluva zo dňa 29.11.2011 vzhľadom na jej obsahové náležitosti je spotrebiteľským úverom podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení neskorších predpisov, keďže žalovaný ako dodávateľ poskytol žalobkyni, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti, bola v postavení spotrebiteľa, finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala splácať v splátkach. Vzhľadom k tomu, že ide o záväzkový vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd skúmal, či zmluva, ktorú sporové strany uzavreli, má náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení neskorších predpisov.

29. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že leasingová zmluva neobsahovala konečnú splatnosť úveru súd uvádza, že v obsahu leasingovej zmluvy je uvedené, že úver je splatný v 72 mesiacoch. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa úver pravidelne a riadne splácala až po 65 mesačnú splátku, čo vyplýva zo splátkového kalendára z čl. 55 spisu, jednoduchým matematickým výpočtom musela dospieť k zisteniu splatnosti poslednej úverovej splátky a tým aj ku konečnej splatnosti úveru. Na viac sa v leasingovej zmluve nachádza článok 4., bod 7., ktorý odkazuje na splátkový kalendár, v ktorom boli uvedené výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov. Splátkový kalendár tvoril prílohu leasingovej zmluvy. Žalobkyňa do spisu ako listinný dôkaz č. 26 založila predbežný splátkový kalendár datovaný dňom 29.11.2011, t.j. deň uzavretia leasingovej zmluvy, v ktorom bol špecifikovaný spôsob splácania úveru, t.j. výška pravidelnej mesačnej splátky, dátum jej splatnosti, periodicita splátok, dátum splatnosti prvej splátky a dátum konečnej splatnosti úveru. Podľa názoru súdu leasingová zmluva spolu s predbežným splátkovým kalendárom obsahujú všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., vrátane určenia konečnej splatnosti úveru. Žalobkyňa tvrdila, že predbežný splátkový kalendár zo dňa 29.11.2011 jej žalovaný neodovzdal spolu s leasingovou zmluvou zo dňa 29.11.2011, ale s odstupom času v roku 2012 na jej žiadosť. Súd tvrdeniu žalobkyne neuveril, pretože žalovaný nemal žiadny dôvod zdržiavať predbežný splátkový kalendár a neodovzdať ho žalobkyni, hoci ostatné dokumenty, Všeobecné zmluvné podmienky pre finančný leasing hnuiteľných vecí založené na čl. 27 spisu a Formulár pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere založený na čl. 33 spisu jej spolu s leasingovou zmluvou riadne odovzdal. Neodovzdaním splátkového kalendára by sa žalovaný vedome vystavil riziku žalovateľnosti úveru ako bezúročného a bezpoplatkového. Takéto konanie žalovaného súd nepredpokladal. Zo splátkového kalendára nepochybne vyplýva, že konečná splatnosť úveru nastala dňa 25.10.2017, kedy bola splatná posledná úverová splátka. Z účelu § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, je nepochybné, že údaj o konečnej splatnosti má byť uvedený zreteľne a jasne pre každého, aj pre tzv. priemerného spotrebiteľa. Súd zastáva názor, že uvedenie termínov splatnosti úverových splátok, vrátane dátumu konečnej splatnosti úveru v predbežnom splátkovom kalendári zo dňa 29.11.2011, ktorým žalobkyňa disponovala nie je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení platnom ku dňu uzavretia leasingovej zmluvy, nakoľko v čase uzavretia leasingovej zmluvy žalobkyňa musela mať k dispozícii aj predbežný splátkový kalendár, v ktorom bol termín konečnej splatnosti úveru jasne a zrozumiteľne vyjadrený dátumom splatnosti poslednej úverovej splátky. Tvrdenie žalobkyne, že predbežný splátkový kalendár jej bol doručený až v roku 2012 na jej žiadosť, súd považoval za účelové a nepreukázané. Aj aktuálna súdna prax sa postupne odkláňa od právneho názoru, že konečná splatnosť

spotrebiteľského úveru musí byť vyjadrená konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia odvolacích súdov, napr. rozhodnutie Krajského súdu Trenčín vo veci sp. zn. 27Co/153/2018, v ktorom poukázal aj na to, že "Národná rada Slovenskej republiky dňa 12.10.2017 prijala Zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým bol novelizovaný Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého sa v § 9 ods. 2 písm. d/ (v čase uzatvorenia zmluvy písm. f/), vypustili slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“; rozhodnutie Krajského súdu Trenčín vo veci sp. zn. 17Co/303/2017, v ktorom vo vzťahu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru konštatoval, že "formulácia 48 mesiacov je dostatočne určitá a zrozumiteľná a zodpovedá záverom SD EU vyjadreným v rozhodnutí C-42/15 zo dňa 9.11.2016 vo veci H. P. I., a.s. c/a J. D.. Takáto formulácia je tiež plne v súlade s vtedy platnou vyhláškou MF SR č. 620/2007 Z.z. o ustanovení vzoru formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá vo vysvetlivkách k údajom o konečnej splatnosti výslovne stanoví, že ako údaj o konečnej splatnosti sa uvádza buď konkrétnym dátumom, alebo dĺžkou obdobia v dňoch, týždňoch, mesiacoch, alebo rokoch. Vzhľadom na uvedené neobstojí záver súdu prvej inštancie o chýbajúcom termíne konečnej splatnosti úveru, keďže je zrejmé, že táto nastane po 48 mesiacoch. Prípustnosť takto vyjadrenej konečnej splatnosti skutočne vyplývala aj z vtedy platnej vyhlášky MF SR č. 620/2007 Z.z. o ustanovení vzoru formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá výslovne konečnú splatnosť vyjadrenú počtom mesiacov uvádzala ako jednu z možných alternatív jej vyjadrenia." Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 14Co/201/2017 z 1.10.2018 uviedol: "Pokiaľ je samostatne v zmluve o pôžičke uvedená konečná splatnosť pôžičky mesiacom a rokom 05/2019, je tento údaj dostatočný a zrozumiteľný aj pre priemerného spotrebiteľa, ktorý si z neho môže vyvodiť, že konkrétna zmluva trvá a konečná splatnosť nastane v mesiaci máji 2019. Pokiaľ nie je v zmluve uvedený aj konkrétny deň, kedy konečná splatnosť zmluvy nastane, je možné v kontexte s ďalšími uvedenými údajmi v zmluve - a to dňom splatnosti každej z dohodnutých splátok v 20. deň toho - ktorého mesiaca logicky vyvodiť, že konečná splatnosť nastane v mesiaci máj 2019 buď 20. dňom tohto mesiaca, splatením poslednej splátky v zmysle zmluvných dojednaní, alebo najneskôr uplynutím posledného dňa tohto konkrétneho mesiaca roku 2019. Takto v zmluve o spotrebiteľskom úvere vymienenú konečnú splatnosť zmluvy odvolací súd akceptuje ako súladnú s požiadavkou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd sa preto nestotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie, že termín konečnej splatnosti musí byť v zmluve vyjadrený zásadne uvedením aj konkrétneho dňa a údaj o mesiaci a roku konečnej splatnosti nepostačuje. Zákonná úprava nešpecifikuje podrobnejšie, čo sa pod termínom konečnej splatnosti má uviesť a ako sa má tento údaj vyjadriť. Z účelu tejto náležitosti je možné usudzovať, že ide o vyjadrenie toho, kedy dlžník pri riadnom splácaní splní svoje záväzky z uzavretej zmluvy. Z toho je zrejmé, že uvedená náležitosť plní informačnú funkciu vo vzťahu ku spotrebiteľovi a má informovať spotrebiteľa o tom, ako a s čím je spojené splatenie záväzkov."

30. K tvrdeniu žalobkyne, že žalovaný nesprávne vypočítal RPMN, pretože do jej výpočtu nezahrnul poistenie, ktoré bola žalobkyňa povinná platiť, súd zaujal právny názor, že zahrnutie poistenia do RPMN nebolo možné, nakoľko poisťňu zmluvu uzatvárala priamo žalobkyňa s príslušnou poisťovňou a v prospech žalovaného bola zriadená len vinkulácia prípadného poistného plnenia. Žalovaný nemohol mať vedomosť o tom, za akých podmienok si žalobkyňa dohodla poistenie, v čase uzavretia leasingovej zmluvy nepoznal výšku poistného a preto ho z objektívnych dôvodov nemohol zahrnúť do výpočtu RPMN. Súčasne je potrebné poukázať na to, že žalovaný v tomto prípade nevystupoval ako sprostredkovateľ havarijného poistenia tak, ako to bolo v prípadoch uvedených v rozhodnutí SOI zo dňa 17.1.2012, ktoré bolo žalobkyňou predložené. V leasingových zmluvách uvedených v rozhodnutí SOI žalovaný vystupoval ako splnomocnený zástupca poisťiteľa a inkasanta a havarijné poistenie sám sprostredkoval, čo sa však v prípade žalobkyne nestalo. Pokiaľ ide o ďalšie náklady žalobkyne spojené s platením povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré tiež neboli zahrnuté do výpočtu RPMN, súd poukazuje na vyjadrenie MF SR zo dňa 25.6.2010, z ktorého vyplýva, že povinnosť uzatvoriť zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vyplýva priamo zo zákona a nemusí sa chápať ako podmienka poskytnutia úveru, preto sa tieto náklady nemusia zahŕňať do celkových nákladov na poskytnutie úveru a do výpočtu RPMN, s čím sa súd stotožnil. Na základe výpočtu RPMN súdom podľa interaktívnej kalkulačky z portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR RPMN pri úvere poskytnutom v sume 7.805,- eur a žiadnych dodatočných nákladov vo výške havarijného poistenia a PZP z dôvodov, ktoré súd vyššie uviedol, RPMN predstavovala 7,81% oproti dojednanej RPMN v leasingovej zmluve zo dňa 29.11.2011 vo výške 8,77%. Po porovnaní výšky vypočítanej RPMN podľa interaktívnej kalkulačky a RPMN uvedenej v leasingovej zmluve je zrejmé,

že RPMN nebola dojednaná v neprospech žalobkyne. Súd súčasne poukazuje na cit. ust. § 2 písm. g/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení platnom ku dňu uzavretia leasingovej zmluvy, z ktorého vyplýva, že celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady v tomto ustanovení špecifikované, ktoré sú veriteľovi známe. V prípade poistenia žalovaný v čase uzavretia leasingovej zmluvy nepoznal výšku poistného, t.j, výška tohto nákladu mu nebola známa a preto ho z objektívnych dôvodov nemohol zahrnúť do výpočtu RPMN.

31. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa nebola úspešná v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia, nevznikol jej nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v platnom znení. Záverom súd poukazuje na to, že plnenie v sume 3.591,70 eur, ktoré žalobkyňa okrem iných plnení uplatnila voči žalovanému z titulu bezdôvodného obohatenia, zaplatila priamo predávajúcemu, spoločnosti BMC, spol. s r.o., na základe čoho bezdôvodné obohatenie ani teoreticky v uvedenej výške nemohlo vzniknúť na strane žalovaného, pretože uvedené plnenie nikdy od žalobkyne neprevzal, čo priamo vyplýva aj z obsahu leasingovej zmluvy.

32. Pokiaľ súd v rámci predbežného právneho posúdenia veci konštatoval, že zmluva, ktorá bola predmetom sporu neobsahovala podstatné náležitosti spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho asi bude úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože nebola zrozumiteľne určená konečná splatnosť a nesprávne bola vypočítaná RPMN, na základe výsledkov vykonaného dokazovania, vrátane procesnej obrany žalovaného, ktorý účinne poprel skutkové tvrdenia žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a nesprávne určenej výške RPMN a uviedol vlastné tvrdenia, súd právny názor o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zmenil tak, ako uviedol v odôvodnení rozsudku, kde podrobne zdôvodnil, prečo poskytnutý úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov. Predbežný právny názor o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd zaujal v čase, kedy nedisponoval všetkými listinnými dôkazmi predloženými stranami, ktoré boli spôsobilé uvedené predbežný právny názor súdu zmeniť (stanovisko MF SR zo dňa 25.6.2010 - čl. 171 spisu, návrh havarijného poistenia motorového vozidla žalobkyne a poisťka č. XXXXXXXXXX - čl. 177 spisu, návrh povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a poisťka č. XXXXXXXXXX o PZP - čl.191 spisu). Po vykonaní dokazovania oboznámením uvedených listinných dôkazov súd zmenil právny názor na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

33. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola vo veci nebola úspešná, preto jej nárok na náhradu trov konania nevznikol. Úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania v plnej výške, 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.